

НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ, НО НЕ ОТМЪЩАВАЙТЕ!

НАЦИОНАЛЕН ВЕСТНИК

ТРАКИЯ

Брой 19 • год. CIV • 16 октомври 2025 г. • цена 1 лев / 0.51 € www.stdbg.org

Печатно издание: ISSN 1313-7611 • Онлайн издание: ISSN 2815-2638

ДЕЦАТА НА ТРАКИЯ РАЗКАЗВАТ

Разкази на ученици
от ОУ „Иван Вазов“,
гр. Харманли

На стр. 2, 3

НАЦИОНАЛНО ТРАКИЙСКО ПОКЛОНЕНИЕ „ДЕН НА ТРАКИЙСКАТА ПАМЕТ“

Разположен в най-източните разклонения на Родопите, град Маджарово пази спомена за злоещата за тракийци 1913-а година, когато над 2000 български жени, деца и старци, търсейки път към майка България, са изклани от турски башибозук. Останалите са спасени благодарение на войводите Димитър Маджаров и Руси Славов. Маджарово завинаги остава в паметта на тракийци като болезнен спомен и отворена рана. Градът е един от символите, който всяка година в края на септември събира потомците на тракийските бежанци от цялата страна на Национално поклонение „Ден на тракийската памет“, организирано от Съюза на тракийските дружества в България, Тракийския научен институт и община Маджарово.

Тази година поклонението се проведе на 27 септември. **Официални гости** бяха Илияна Йотова – вицепрезидент на Република България, Наталия Михалеvsка – зам.-министър на МОН, Даниела Дончева – председател на Апелативния съд в столицата, д-р Стефка Здравкова – областен управител на Област Хасково, кметовете на Харманли Мария Киркова и на Маджарово Ерджан Юсуф, Валентина Димуvsка – зам. – кмет на Община Харманли, Иван Семерджиев – зам.- кмет на Община Маджарово, Татяна Стоянова – секретар на Община Ма-

джарово, Петър Арабаджиев – пълномощен-министър, консул в Одрин, Република Турция, Христо Копано – заместник-председател на настоятелството на Фондацията на православните църкви

на Българската екзархия в Истанбул, народни представители и общественици.

Бяха получени **поздравителни адреси** от Румен Радев – президент на Република България, Наталия

Киселова – председател на 51-о Народно събрание, проф. Иван Върляков – изп. директор на РАО „Тракия“, Диана Овчарова – кмет на Община Ивайловград.

В поклонението **участваха** председателят на СТДБ Красимир Премянов, зам.-председателите на ЦР на СТДБ: Краснодар Беломорски, председател на софийското дружество, и Михаил Вълвов, председател на ТД „Тракия“ в гр. Ямбол, зам. председателите на ВК на СТДБ: Маргарит Петров, председател на ТД „Бойко Чавдаров“, Харманли и Кирил Киряков, председател на ТД „Лазар Маджаров“, Сливен, членовете на ЦР на СТДБ: Кирил Сарджев, председател на ТД „Георги Сапунаров“ в Хасково, Цанко Атанасов, председател на ТД „Одринска епопея“ в Стара Загора и съпредседател на ТМСБ, Десислава Костова, съпредседател на ТМСБ, член-кор. проф. Георги Михов и член-кор. проф. Васил Проданов – председател на ТНИ, членовете на Върховния комитет: д-р Вания Иванова – главен редактор на в. „Тракия“, Иван Мамирев – председател на Тракийско дружество „Тракия – 1922“, Василка Вангелова-председател на ТД „Тракия“ в Свиленград, Нели Анастасова – председател на ТД „Стоян Мавродиев“ в Търговище,

Любка Димитрова – председател на ТД „Яни Попов“ в Ивайловград, Възкресия Вълева – председател на ТД „Димитър Маджаров“ в Маджарово, Георги Георгиев от Варна, представители на тракийци от София, Стара Загора, Бургас, Ивайловград, Свиленград, Хасково, Харманли, Любимец, Димитровград, Казанлък, Крумовград, Сливен, Ямбол,

Маджарово.

Денят на тракийската памет започна с откриването на изложба, посветена на българското културно-историческо наследство в Източна Тракия, и с тракийски песни, изпълнени от ПАНПТ „Китна Тракия“ към ТД „Георги Сапунаров“, Хасково.

Церемонията продължи със запалване на жертвения огън от председателя на СТДБ Кр. Премянов и със заупокойна молитва в памет на жертвите от трагичните събития край Арда, отслужена от свещеници от Старозагорската епархия.

Приветствие от името на общинското ръководство произнесе **Татяна Стоянова**, секретар на община Маджарово. В словото си **Красимир Премянов** подчерта, че „Маджарово е дълбока рана, напомняща за всички, които са оставили костите си на това свято място. Въпреки трагедията и болката, от историята трябва да се търсят поуки, а не враждата и омразата.

Продължава на 4-а стр.

ВРЕМЕ ЗА АБОНАМЕНТ 2026 г.

Ако не сме ви разочаровали и вярвате, че „ТРАКИЯ“ е Вашият вестник, във всяка пощенска станция или в офисите на ДОБИ ПРЕС може да се абонирате.

Цената на 1 бр. е: 1 лв. / 0.51€

Стойността на годишен абонамент за 24 бр. е: 24.00 лв. / 12.27€

КАТАЛОЖНИЯТ НОМЕР НА В. „ТРАКИЯ“ Е 759.

Тракийската кауза заслужава Вашата подкрепа.

Два пъти в месеца очаквайте в. „ТРАКИЯ“

ДЕЦАТА НА ТРАКИЯ РАЗКАЗВАТ

Разкази на ученици от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли

Преди няколко години ученици от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли, участваха в конкурса „Завръщане към корените“. Той бе насочен към потомци на бежанците от Беломорска и Одринска Тракия и Мала Азия. Деца-

та, които тогава бяха между 3-ти и 7-ми клас, проучиха историята на своите родове и с разказите ни върнаха към едно минало, което още боли. До тях бяха и учителите им – Диана Петрова и Стефка Грозева,

които ги насърчиха в това пътешествие през вековете.

Деца вече пораснаха, но историите им още вълнуват и допълват летописа за преживяното от народа ни.

ИСТОРИЯТА НА МОЯ РОД

Автор: Антон Руменов Антонов, ученик от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли

Разказа ми за моя род по бащина линия.

Оказва се, че нейната баба и дядо идват от Северна Гърция. Те са потомци на онези малоазийски българи, които по стечение на историческите събития се заселват да живеят в с. Ефрем.

Нейният дядо Тенчо е роден в Коджабунар, а баба Мария – в Дедеагач. И сега ще ви разкажа за пътя, който е трябвало да изминат те и още хиляди българи, за да стигнат до България и село Ефрем.

На 10–11 септември 1913 г. в Дедеагач търсят спасение около дванадесет хиляди български бежанци. Гръцките окупационни власти ги настаняват в казармите край града.

На 19 септември 1913 г. градът е предаден на гоморджинските турци. Или градът е предаден на тези, от които бежанците бягат.

След като превземат Дедеагач, турците извикват кметовете на българските села и ги

предупреждават в петнайсетдневен срок да намерят начин да си идат в България.

От Дедеагач на Бяло море започва и трудният път, който трябва да изминат, за да намерят спасение. Пред тракийските бежанци има два изхода – или да тръгнат пеш, съпровождани от башибозуци и войници, или по море. Но независимо кой път ще поемат, рискът да загубят живота си бил голям.

Голяма част от роднините и приятелите на дядо Тенчо събират най-необходимото и тръгват пеш. Седем дни те се борят с лошите метеорологични условия, вследствие на което губят живота си много деца и старци. Много пъти бежанците попадали в засада, защото пътят минавал през гъсто населен с турци район.

На 4-ти октомври колоната от бежанци стига до Маджарово. В тази котловина се извършват най-масовите убийства на бежанци. Малката река се задръства от труповете и

дни наред тече кървава.

Дядо Тенчо и баба Мария губят много роднини и приятели. Самите те избират за себе си да дойдат в България по море. Тръгват към село Ефрем, за да се съберат с останалите живи роднини. До края на живота си те живеят с надежда, че ще се върнат по родните земи, но това така и не се случва.

Това, което ми разказа моята баба, ме накара да се замисля с колко трудности е изпълнен човешкият живот. Историческите събития могат да разпръснат рода, но представителите му от различни поколения пазят жива връзката със своите предци чрез родовата памет. Наученото от баба Елена някога ще разкажа и на своите деца, за да се гордеят и те като мен с нашия род – рода Кючукови.

В съчинението са използвани спомени на наследниците на рода Кючукови (на моята баба Елена Господинова, която има и записки, направени в рода ни по разказите на нейните баба и дядо Тенчо и Мария). Конкретизацията на датите е направена благодарение на информацията в книгата „Историята на село Ефрем“ от Г. Янков.

ИСТОРИЯТА НА МОЯ РОД

Автор: Борислав Димитров Борисов, ученик от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли

Моят баща е от род на бежанци от Беломорска Тракия. Баба му Киряка Петкова Габрова е родена в гръцкото селище Доганхисар, а дядо му Борис Михов Стамов е роден в Еникьой. Прабаба ми Киряка е от рода на Капитан Петко войвода. За него тя е разказвала как всички турци се страхували, когато го видят или споменат името му. Той не ги убивал, а нахлупвал торби, пълни с брашно, на главите им.

От разказите на баба Киряка разбрах колко им е било трудно на тракийските бежанци да се приберат в България. Тогава тя била само на 6 години.

Един ден турците дошли в селото и казали, че ако на сутринта намерят и един българин, той ще бъде убит по най-жестокия начин. Чувайки това, баща ѝ решава да избягат. Нейната майка омесила една питка хляб, за да имат храна по пътя, оставили цялата покъщнина и голямо стадо кози и още същата вечер тръгнали на път.

Пътят към България бил много труден. Криели се през деня ту в горички, ту в някоя църква, а вечер се придвижвали. През цялото време били преследвани от турците. Стигнали до Бяло море, качили се на кораб и точно когато си мислели, че са спасени, били нападнати. Младите момичета, за да не бъдат изнасилени и потурчени, скачали в морето и се давали. Много хора умирали и на кораба – кой от раните си, кой от болест, и техните тела били изхвърляни в морето.

Когато пристигнали в България, семейството на баба ми се заселило в село Бориславци. Там се запознали с дядо Борис и след време се преместили да живеят в Харманли.

Чак сега, търсейки информация за моя разказ, разбирам колко им е било трудно на всички тези българи да оцелеят и да запазят българския дух в себе си. Има истории, които ми е трудно дори да си представя, че са се случвали наистина. За майки, които са били принудени да изоставят децата си, за деца, които са били отнемани от родителите си, за това колко българи са били заклани, обесени и убити.

Оттогава са изминали много години за прокудените от родните им места наши деди. Много от тях вече не са между живите. Но нека ние, техните наследници, не забравяме тези мрачни времена и тачим тяхната памет, за да не допуснем отново тези трагични събития да се повторят.

Горд съм, че съм потомък на такъв велик българин като Капитан Петко войвода!

ИСТОРИЯТА НА МОЯ РОД

Автор: Митко Красимиров Стаматов, ученик от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли

Написано по разказа на моя дядо Митко Вълчев Стаматов

Много отдавна в едно голямо село, населено само с българи – Съчанли, днес в Гръцко, е роден моят прапрадядо Стамат. Той е живял там със семейството си. В селото са отглеждали животни и се занимавали със селско стопанство. Тогава земите са били под турско владичество. Много пъти турците са опитвали да изгонят българите от селото, защото имало пререкания между населението и турските власти.

Поради това, че българите не са се подчинявали на техните закони, през 1913 г. турците решават да опожарят напълно цялото село. От село Съчанли остават само няколко основи на къщи. Всички жители бягали из околните гори и построили малки селища с колиби от дърво и слама. Най-много от тях се заселват в село Козлукебир, в което се ражда прапрадядо ми Вълчо. Прапрадядо ми Стамат и жена му Елена заедно с Вълчо и другите му деца решават да бягат в село Орешак, Тополовградско. След

това в село Иваново, но там имало много жители и не успели да намерят прехрана, защото нямало достатъчно поминък за всички. Пътят им продължил към село Ефрем, а в същото време там имало гърци, които се прибирали към Гърция. Техните къщи останали свободни и моят род се настанил в една от тях. Къщата била на два етажа, като на първия се отглеждали животни, предимно кози, а на втория били стаите за живеене. В село Ефрем дядо Вълчо се оженил за баба Дяла и им се раждат три деца. Елена е най-голямата, родена през 1942 г., след това Стамат и накрая моят дядо Митко, който е роден през декември 1949 г.

Навремето всички се раждали в къщите си. Когато дядо Митко е роден, имало много сняг. И са го записали в началото на годината, в първия работен ден на църквата, когато е пристигнал папа – 02.01.1950 г.

През 1944 г. Германия е съюзник с България и връща на България земите, които са превзели турците. Моят род решава да се върне в Съчанли и там прекарва едно лято, което е било плодородно за него. Семейството изкарва много жито, но през 1945 г. пак се прибира към България с каруца, пълна с брашно и кокошки. Продава къщата в село Ефрем и всички се местят на квартира в село Орешак. Дядо Вълчо е бил учен – изкарал курс по счетоводство и започнал да работи в общината на селото.

Купуват си стара къща в град Харманли на ул. „Братя Миладинови“. Елена се жени в гр. Хасково и напуска къщата в Харманли, където остават Стамат и моят дядо Митко. Те построяват нова голяма къща, когато дядо Митко е войник, а след казармата той се жени за баба Недялка. Те имат две деца – Валентин, който е мой чичо, и баща ми Красимир. Аз се раждам на 25.01.2006 г., след като на 04.06.2005 г. баща ми се е оженил за мама Златка.

Преди година ходихме с баба и дядо на разходка в село Ефрем, където къщата е разрушена. Дядо там ми разказа за историята на моя род и все повтаряше, че сме бежанци, избягали от Гърция, изоставяйки къщи и имоти.

Митко Стаматов с дядо си

ДЕЦАТА НА ТРАКИЯ РАЗКАЗВАТ

Разкази на ученици от ОУ „Иван Вазов“, гр. Харманли

ИСТОРИЯТА НА МОЯ РОД

Автор: Преслав Димитров Димитров
Консултант: дядо Петър

Бях чувал в разговорите на семейството си думата „тракийци“. Според пращането ми началото на рода ни е от Беломорска Тракия. А дядо ми разказа история, свързана с бягството им от турците, които са ги преследвали. Когато сварвали в селото, го посичали, добитъка избивали, а къщата и покъщината изпепелявали. Всички били изплашени до смърт да не ги заловят.

Баба Стана, бабата на дядо, също е бягала, за да се спаси заедно със семейството си от турския боздуган. Криели се в гората през деня, а вечер вървели на път за България, за да търсят спасение. Най-малката ѝ сестра е била пеленаче и плачела много силно. Оставили я в гората, за да не бъдат разкрити.

На първите сто крачки, въпреки страха, цялото семейство се върнало да вземе бебето. Продължили пътя всички заедно. Били гладни, жадни и почти без сили, но всички се радвали на решението, което взели.

Минали границата. Заселили се в България в с. Лясковец. Мъката не свършвала, но с общи усилия си построили дом и с много труд стъпили на краката си.

Бебето, което не изоставили, пораснало и станало чудна хубавица. Всички ергени я заглеждали и много идвали да ѝ искат ръката, но тя си избрала най-личния между тях. Създали семейство и доживели до дълбоки старини.

Всичко това ми звучи приключенски и по-скоро интересно, но ми дава повод да се гордея, че в моето семейство има герои, които са били смели и не са се предавали. За тях честта, българската земя и вярата са били на първо място, а не парите.

Поклон пред паметта на всички тракийци, дали живота си за свободата ни и оставили костите си далеч от родината си!

Аз съм горд потомък на тракийски род от Беломорска Тракия!

РАЗКАЗВАЙ МИ, ДЯДО, СЛУШАМ ТЕ...

Автор: Георги Красимиров Панчев
Консултант: Дарина Стаматова – родител

Разказвай ми, дядо, слушам те, историята на моите предци. Нарамили кръста съдбовен, с тежката си орис на ръце, по неволя немили-недраги, по прашни пътеки да се лутат, прогонени от родните си домове. Бродили са, дядо, казваш, по планини, дерета и ничии земи... вървели ... и с усти пресъхнали молитвите си към Бога отправяли те.

Тръгнала с потока от съдби човешки и твоята баба, с бебе невръстно и своите три по-големи чедра, да търсят утеха в нова земя. В бохчата сложила е само комат от хляба, стомната с вода. Малкото кандилце взела и иконата – опора в тежката съдба.

На тръгване камъче от двора тя прибрала, увила го в кърпичка една – едно наследство тъй безценно, за вечни времена. Сили нямала да се обърне, дома си за последно в далечината да съзре. Сълзи, тежки сълзи обливали невестинското ѝ лице.

Лутали се, казваш, дядо, по пътеки дълги и безкрайни. Не знаели за новото си утре. Какво ще им предложи тази съдба?!

В страх и ужас по пътищата кални срещали са много дни, гората нощем ги обгръщала в прегръдката на майчица добра. А наоколо врагът жесток посичал, на смърт невинни хорицата е обричал. Реката от кърви все по-червена била – граница между живота и смъртта. Душмани зли ги следвали обезумели, тършували сред урви, избивали наред. Вятърът разнасял викове предсмъртни. Бащи от гняв тресат се! Стенания! Майките пишат!

Успяла баба пролука да намери в една скала... Скрили се с дядото и своите чедра. И тази каменна дупка за нея била Раят, спасение от душманската беда. Тогаз обаче бебето неволно заревало. Гладно, жадно... усетило ся-

каш на близните страха. Тогава, казваш, дядо, баща му с длан покрил невинната детска уста... плачът да спре, на врага да ги не издаде... да не превърне Рая в костница на другите деца. А врагът тъй близо бил, настървен и озверял... готов да посича със своя ятаган. Тишина и ужас! Молитва и надежда!

Таз тишина обаче си имала цена... не издържала без въздух невръстната детска душа... и полетяла в прегръдката на смъртта.

Оттогаз таз майка свята спряла да говори, ужасът сковал и нейната уста. Тихо, мълком и заради другите чедра обаче продължила по пътя към неизвестността.

След дни на мъки по пътищата прашни, в едно селце на българска земя, разтворила жената отново скъсаната си бохча. „Тук ще е новата ни стряха!“ – решила тя и поставила кандилото наред пръстта. Запретнали с мъжа си те ръкави, за чедата си подслон да изградят. Калта забърквали със сълзи, споявали от камъните дом. След време там кандилото отново затрептяло, огрявало със светлина малката ода. Икона няма! Образът на Бог навеки там остана, в оназ скала студена – за детската душа последен дом. Дар от майчицата изтерзана за своята невръстна дъщеря.

Не чули в село нивга гласа на бежанката. Не отронила дума до сетния си час. Само забрадката ѝ черна на главата, сякаш разказвала, и то без слова, за мъката огромна в сърцето на една скърбяща за детето си жена. Не минало много време, тежка болест покосила я... Един ден вятърът отнесъл и нейната съдба...

Отлетяла душата на бежанката... Навярно върнала се е отново при скалата, там... при своята дъщеря.

Подай ми камъчето, дядо, в кърпичката свито то стои, както сложила го баба на тръгване от родните земи. Този камък е светиня! Ще го пазя аз доде съм жив и чрез него ще разкажа на своите деца, историята за съдбата тежка, бежанска.

■ Пред паметника на Капитан Петко войвода

НАЦИОНАЛНО ТРАКИЙСКО ПОКЛОНЕНИЕ...

Продължава от 1-а стр.

Миналото е това, което осъзнаваме в настоящето, за да не допуснем да се повтори в бъдещето. Затова тракийци спазват завета на своите предци „да не забравят, но да не отмъщават“. Съхранението на българската памет е основна задача на Съюза на тракийските дружества в България и Тракийския научен институт, защото народ без памет, няма бъдеще!, заяви председателят на СТДБ.

Колкото са по-дълбоки корените, толкова по-високо растем – като личности, като хора, като професионалисти и като граждани на България, Европа и света. Това каза заместник-министърът на образованието и науката **Наталия Михалеvsка** в изказването си. „Министерството на образованието и науката има за цел да засили възпитателната функция в българските училища“, посочи тя. Това се случва чрез часовете по история на България, по гражданско образование и етика, като се обсъжда и въвеждане на час по добродетели и религии. Тя припомни, че в училищата се реализират и извънкласни занимания по родолюбие, както и проекти по националните програми на МОН „Неразказаните истории на българите“ и „България – образователни маршрути“, които дават възможност на учениците да посещават исторически места в България и да правят свои изследвания и проучвания, свързани с родовата и националната памет.

В изказването си вицепрезидентът **Илияна Йотова** напомни, че „тракийският въпрос липсва от учебниците на нашите деца, което граничи с родоотстъпничество

во и предателство. Децата ни трябва да знаят за клетата тракийска съдба. Тази памет е отправна точка за бъдещите българи, които ще взимат решения не само за собствената си съдба, но и за съдбата на България. Отправна точка е за добро и зло, за това как да се избира днешният свят, изпълнен с войни и унищожени човешки съдби.“ „Уважавам инициативите на Съюза на тракийските дружества в България заради паметта на загиналите и прокудените от домовете си тракийци, заради паметта за историята, защото тя е добрият урок в трудните времена днес“, заяви вицепрезидентът.

В словото си Йотова посочи, че през 1913 г. тази част на България е потопена в кръв и страдание, убити са над 2000 невинни души, които „искаха своята Родина“. Вицепрезидентът подчерта, че тракийският въпрос е кауза за нея и президента Румен Радев. „Все още няма справедливост за наследниците на тракийците. Българската държава няма самосъчувствието да постави въпроса за техните обезщетения пред турската държава в дух на добросъседство и разбирателство, с всички възможности на дипломатията и преговорите“, заяви Йотова.

„С присъщия ни напоследък nihilism сме отместили встрани тази страница от българската история. Няма как да се съгласим с подобна политика, тя още веднъж показва, че на България са нужни силни политики. Съревнованието помежду им трябва да е кой може повече да даде за България, а не кой колко в повече притежава. Защото, както казваше Капитан Петко войвода, „ей това е, дето разваля света“, подчерта вицепрезидентът.

Актьорите от Хасковския театър Стефан Цирков, Иванка Шекерова и нейна ученичка изпълниха стихове на големия тракийски поет Ивайло Балабанов.

Представители на хор „Яни Попов“ към едноименното дружество в Ивайловград изпяха „Ясен месец“.

Последва едноминутно мълчание, с което бе почете паметта на жертвите край Ятаджик през 1913 г.

Венци на признателност пред пантеона-костница бяха поднесени от участниците в поклонението, от всички тракийски дружества-членове на СТДБ, от кметове на общини, граждани и гости на Маджарово.

Програмата продължи с поднасяне на цветя пред паметниците на войводите **Димитър Маджаров**, **Руси Славов** и **Капитан Петко войвода**.

■ Представители на тракийци от Ивайловград с председателя на СТДБ

■ Зам.-министър Наталия Михалеvsка пред Пантеона

■ Ивайловград

■ Крумовград

■ Ивайловград

■ Стара Загора

РАБОТНА СРЕЩА В ОБЩИНА СТАРА ЗАГОРА И ПРЕДСТАВЯНЕ НА ИЗЛОЖБАТА „БЪЛГАРСКОТО КУЛТУРНО – ИСТОРИЧЕСКО НАСЛЕДСТВО В ИЗТОЧНА (ОДРИНСКА) ТРАКИЯ“

▪ Работна среща в
Община Стара Загора

НИНА ЦАНЕВА

Да се засилят търговските и културните връзки между Стара Загора и Одрин, да се организира среща на бизнес тематика и да се възстанови участието на състави от Турция в Националния тракийски фолклорен събор „Богородична стъпка“ за 20-ото му юбилейно издание догодина. Около тези заключения се солидаризираха днес председателят на Съюза на тракийските дружества в България (СТДБ) Красимир Премянов, генералният консул на Република България в град Одрин Радослава Кафеджийска, главният редактор на в-к „Тракия“ д-р Ваня Иванова, председателят на ТД „Одринска епопея“ Цанко Атанасов и представителите на Община Стара Загора: зам.-кметът Светослав Колев, зам.-председателят на Общинския съвет Антон Тонев и началникът на отдел „Култура“ Диана Атанасова. По инициатива на двете страни в Община Стара Загора се проведе работна среща.

Темата за сътрудничеството между общини в България и Турция вече е лесна и много близка за мен, няма препятствия от турска

▪ Приветствие на Кр. Премянов,
председател на СТДБ

▪ Приветствие на Р. Кафеджийска,
генерален консул на РБ в Одрин

▪ Д-р Ваня Иванова представя изложбата

▪ Приветствие
на Св. Колев,
зам.-кмет
на Община
Стара Загора

страна; Тракия се развива, Одрин се развива и с подходящи усилия всичко се случва, отбелязва пред присъстващите г-жа Кафеджийска. Има мегдан, казано на южен език, за повече активност, отбелязва генералният консул с усмивка.

Тя специално изтъкна възможностите за още по-засилено сътрудничество между търговско-промишлените палати. „Председателят на Одринската ТПП е изключителен приятел на България, той осигури помещение за българското неделно училище в Одрин от свои

служебни помещения. Сега в това неделно училище се обучават 62 деца, чиито семейства пазят в сърцата си обичта към България“, съобщи Радослава Кафеджийска.

Перспективите на Община Стара Загора представи зам.-кметът с ресор „Финанси, бюджет и икономика“ Светослав Колев. Той припомни възможностите, осигурявани от съществуващите индустриални зони, както и предоставяната от местната власт бърза писта за административно обслужване при заявени инвестиционни намерения.

Освен към Одрин, бихте могли да се насочите и към Черкезкой, където е съсредоточен и част от истанбулския бизнес – това също ще допринесе за развитието на региона, даде практичен съвет генералният консул.

РАО „Тракия“ развива активни контакти с турското сдружение на общини „Тракия – Кент“, по тази линия също може да се използват възможностите и авторитетът на Старозагорската община, присъедини се и Красимир Премянов.

▪ Приветствие на
Цанко Атанасов,
председател на ТД
„Одринска епопея“,
Стара Загора

Възможностите за бизнес сътрудничество не са оползотворени в пълната си степен, поемам личен ангажимент заедно с г-н Иван Върляков да се реализира такава среща на тема предприемачество, отбелязва Антон Тонев.

По-късно с участието на гостите бе открита фотодокументалната изложба „Делото на тракийци за съхранение на наследството в Одринска Тракия“ в Лапидариума на РИМ – Стара Загора. 10-те пана в експозицията представят българското културно-историческо наследство в Източна (Одринска) Тракия.

Тази изложба ще бъде представена пред младите хора на Стара Загора, за да се запали искрата в техните сърца, да се запознаят с делото на своите родолюбиви предци и нашата памет да бъде съхранена, увери в приветствието си при откриването на изложбата зам.-кметът Светослав Колев.

„Да не забравяме, но да не отмищаваме“ е девизът на нашите предци, който спазваме и днес, каза в словото си д-р Ваня Иванова. Борбата за България продължава и днес извън нейните граници, припомни на свой ред председателят на СТДБ Красимир Премянов. Тази изложба е фрагмент от нашите усилия да пазим историческата памет и завещаното ни, обобщил той.

Източник:

Сайт на Община Стара Загора

Програмата беше обогатена с изпълненията на Представителен женски народен хор при Тракийско дружество „Одринска епопея“ с художествен ръководител П. Танев, и интервю на д-р В. Иванова за БНР, Стара Загора.

▪ Представителен женски народен хор при Тракийско дружество
„Одринска епопея“ с художествен ръководител П. Танев

СЛОВО НА ИВАНКА МЕЧЕВА, ПРОИЗНЕСЕНО НА НАЦИОНАЛНИЯ ТРАКИЙСКИ ЖЕНСКИ СЪБОР-ПОКЛОНЕНИЕ В АВРЕН, 20 СЕПТЕМВРИ 2025

Уважаеми гости на събора – поклонение,
Скъпи тракийци, дошли от различни краища на България,
Уважаеми жители на с. Аврен,

„Достойнството на един народ е в неговата памет“ – това е надписът на паметник, построен от наследниците на бежанци, които пристигайки в България преди 100 години, основават село Генерал Инзово.

И точно, за да запазим паметта за миналото, всяка година се събираме тук, в отдалеченото, малко родопско село Аврен. Жителите на селото чрез ежегодния събор и родовите срещи съхраняват паметта на своите родове. А тези родове и тракийци, дошли от далечни кътчета на България, съхраняват паметта за събитията от 1913 г., увековечени чрез паметника в центъра на селото.

Всички познаваме жестоката съдба на жените и децата, чиито имена са написани на паметника. Вече 23 години в тяхна памет Съюзът на тракийските дружества в България и Тракийският женски съюз провеждат в рамките на събора – поклонение и заупокойна молитва в памет на тези жени и деца. Паметта за тези невинни жертви на човешкото безумие, на което сме свидетели и днес, след 100 години – в Украйна, в Па-

лестина и в други краища на света.

Паметта се пази от написаното от учени, писатели, поети, журналисти. Заедно с почитта към жертвите от Мъгленник, нека днес си спомним и за тези, които със своето перо оставиха ярка писмена диря за жестоките събития.

Първият, който описва трагедията е академик Милетич в своята книга „Разорението на тракийските българи през 1913 г.“. В една от главите „Грозната участ на група Манастирци“, той описва трагедията, описва спомените на роднини, посочва имената на жертвите.

Не може да не споменем и тракийската поетеса Елена Великова, на която принадлежат стиховете:

Познаваш ли щастливи бежанци?

Такива още в този свят не съществуват!

Поток от хора, болки и съдби

към ничия земя с телата си пътуват!

Тя има много силни стихове, посветени на авренската трагедия. Не ги цитирам, защото всеки стих предизвиква сълзи.

Най-изявените творци, които са свързани с Аврен остават Никола Инджов и Ивайло Балабанов. Тази година Никола Инджов щеше да навърши 90 години, а Ивайло Балабанов – 80 години.

Родът на Никола Инджов е от с. Манастир. Трагедията от Думанли е в неговото съзнание от дете, тя е част от неговата човешка същност. Никола Инджов беше космополитен човек, дипломат в Куба и Мексико, близък с Габриел Гарсия Маркес, Николас Гилес, с най-изявените наши интелектуалци. Но цял живот той е носил в себе си трагедията на Манастир, трагедията на Тракия и бежанците ѝ, трагедиите на България. Именно затова неговото перо написа „Възречени от Манастир“, когато той е на преклонна възраст и всичко е премислено от неговото сърце. Това е роман за паметта. Паметта, която се предава от поколение на поколение.

Както казва един от героите на книгата:

„Ние сме с възречени имена.

Възречени! Демек, провъзгласени веднъж и завинаги!

От мъртвите взети за живите!

От живите – за неродените!

Възречени сме от Манастир!“

Паметта за жертвите ще се предава от поколение на поколение.

Така повелява „Възречени от Манастир“ – така повелява животът и паметта на Никола Инджов.

Водеца в сърцето и живота на Ивайло Балабанов е неговата „Тракийска памет“,

намерила своето място и в творчеството му. Част от тази тракийска памет е „Реквием“, посветен на жените и децата от Манастир. Преди 20 години тези стихове на Балабанов бяха приети много противоречиво от определени групи, но с времето те се превърнаха в част от всяко едно поклонение, защото тези стихове са пазители на паметта:

„Човек не е роден да мрази,

Но който своето минало хвърля във прах
Не прави добро, а прави грях.“

Днес, пред този паметник, в навечерието на един от големите празници, утвърдили държавността и независимостта на България нека си спомним стиховете му: „България – това съм аз“, това беше веруюто на Ивайло Балабанов.

И нека всеки от нас приеме това верую на Ивайло Балабанов и го превърне в свое.

Да пазим всяка частица от паметта за България и да я предаваме на идващите след нас.

Поклон пред паметта на жертвите от Манастир!

Да пазим паметта и независимостта на България!

Да посрещнем идващия празник с вътрешното убеждение „България – това съм аз!“

УЧАСТИЕ НА ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ТРАКИЙСКИЯ НАУЧЕН ИНСТИТУТ В „МИСТЕРИИТЕ НА ХУХЛА“

ПРОФЕСОР Д.ИСТ.Н. СВЕТОЗАР ЕЛДЪРОВ

Съюзът на тракийските дружества в България и Тракийският научен институт участваха в тазгодишното издание на културния фестивал „Мистерии на Хухла 2025“, който се проведе от 20–22 септември в село Хухла, община Ивайловград.

Началото беше поставено с научна конференция на тема „110 години от Първата световна война. Участието на Родопите и Беломорието в ПСВ“, посветена на паметта на загиналите 11 хухленци и 100 войници от Ивайловградския край, за които в региона се знае малко.

Професор д.ист.н. Светозар Елдров, член на УС на ТНИ и на ВК на СТДБ, ръководи научния форум и изнесе пленарния доклад, посветен на съдбата на Западна Тракия в навечерието и по време на войната. Преди това той представи поздравителния адрес на председателя на СТДБ Красимир Преманов, който отдава дължимото насърчение и подкрепа на организаторите в лицето на кмета на Община Ивайловград Диана Овчарова и журналиста Иван Бунков, основател и вдъ-

хновител на традицията.

В научната конференция взеха участие и други членове, последователи и симпатизатори на Тракийската организация като проф. Пламен Павлов, известен български учен и популяризатор на националното историческо наследство, Таня Марева, доскорошен директор на Регионалния исторически музей „Стою Шишков“ в Смолян, Мария Николчовска, дългогодишен музеен работник и етнограф в Регионалния исторически музей в Кърджали, доц. Георги Граматиков, ръководил близо четвърт век Регионалния исторически музей в Хасково. В конференцията и в другите събития на културния фестивал забележително участие взе и членът на Върховния комитет на СТДБ Хубен Стефанов – поет, писател и общественик.

Участието на СТДБ и ТНИ в събитията от програмата на културния фестивал „Мистерии на Хухла“ вече се превръща в традиция, след като през 2023 г. те организираха научната конференция и представиха изложба за борбите на тракийските българи за свобода и памет.

СЪЮЗ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ

1000 София
ул. „Стефан Караджа“ № 7А

e-mail: stdb_sofia@abv.bg
тел.: +359 2 987 48 96; тел./факс: +359 2 987 57 53

ДО

ДИАНА ОВЧАРОВА

КМЕТ НА ОБЩИНА ИВАЙЛОВГРАД

ДО

ИВАН БУНКОВ

И УЧАСТНИЦИТЕ

ВЪВ ФЕСТИВАЛА „МИСТЕРИИТЕ НА ХУХЛА“

УВАЖАЕМА Г-ЖО ОВЧАРОВА, УВАЖАЕМИ Г-Н БУНКОВ,

УВАЖАЕМИ УЧАСТНИЦИ ВЪВ ФЕСТИВАЛА „МИСТЕРИИТЕ НА ХУХЛА“

Позволете ми от името на Съюза на тракийските дружества в България и многобройните ни членове и лично от мое име да Ви поздравя с провеждането на фестивала „Мистерии на Хухла“. За 27 пореден път уникалният археологичен комплекс в с. Хухла и тайнствената сила на Родопите ще завладеят гостите със своята магична красота и загадъчност.

Мотото тази година „Род до род ни прави народ!“ е особено близко до нас, наследниците на тракийските бежанци, много от които са намерили искрено съчувствие, подкрепа и подслон именно тук, в Ивайловградския край. Тези думи ни задължават да пазим нашата родова памет, да отдаваме нужната почит към предците ни и да помним корените си. Богатата културна и научна програма на фестивала възползват всичко това.

Пожелавам Ви здраве и нови успехи за опазване изворите на богатото културно-историческото наследство по нашите земи!

С УВАЖЕНИЕ,

КРАСИМИР ПРЕМАНОВ,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СТДБ

На 22 септември 2025 г.
в гр. Средец
се проведе
празничен
юбилеен концерт
„80 години
Калинка Згурова“

Република България
Президент

ДО
Г-Н ЕРДЖАН ЮСУФ
КМЕТ НА ОБЩИНА
МАДЖАРОВО

ДО
Г-Н КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪЮЗА
НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА
В БЪЛГАРИЯ

Уважаеми господин Юсуф,
Уважаеми господин Премянов,
Уважаеми жители и гости на Община Маджарово и участници в
Националното тракийско поклонение,

В Деня на тракийската памет свеждам глава заедно с всички Вас пред
страданието и героизма на хилядите жертви на трагичните събития от
1913 година. Съгбите им написаха едни от най-болезнените драматични
страници в нашата история и отвориха национална рана, която дистанцията на
времето не може и на бива да заличи.

Подложени на гонения, жестокости и издевателства, нашите сънародници
тракийци - жени, мъже, деца съхранява до самия край българската си
идентичност и национално достойнство. Затова днес в сърцата си ние не само
скърбим, но честваме и силата на техния дух.

Нека днешният ден бъде не само възпоменание, а и призив за историческа
справедливост и урок за поколенията как се защитава чест и свобода.

Поклон пред паметта на жертвите.
Да живее България!

27 септември 2025 г.

Румен Радев
ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕДСЕДАТЕЛ

До
Г-н Красимир Премянов
Председател на Съюза на
тракийските дружества в
България

Уважаеми господин Премянов,
Уважаеми жители и гости на Маджарово,

Моля, приемерте моите най-сърдечни поздравления по повод
Националното поклонение „Ден на тракийската памет“, посветено на 112-ата
годишнина от разорението на тракийските българи.

Приветствам организаторите - Съюза на тракийските дружества в
България, Тракийския научен институт и община Маджарово, за усилията,
които влагат за съхраняване в народната памет на спомена за ужасяващите
събития от 1913 г. Вярвам, че благодарение на Вас достойно ще бъде
изразена дълбоката признателност и преклонение пред саможертвата на
тракийските българи и пред подвига на Димитър Маджаров, Руси Славов и
Капитан Петко войвода.

Няма съмнение, че на този ден наследниците на невинните мъченици
отново си припомнят разказите за трагедията на предците им. Разкази,
изпълнени с болка и страдание, но и с много надежда, патриотизъм и вяра за
достойно бъдеще в Родината. Наш дълг е да помним и предаваме на
поколенията заветите на тракийци за обединена и независима България.

Пожелавам на всички Вас здраве, лично щастие и благоденствие!

Честит празник!

23 септември 2025 г.

С уважение,
Наталья Кирилова
Председател на 51-вото
Народно събрание на
Република България

РАО "ТРАКИЯ"

Стара Загора, бул. "Христо Ботев" 100, ет. 3, офис 6
тел.: 042-600 586
e-mail: ramt@ram-trakia.org, www.ram-trakia.org

РАМ "TRAKIA"

Stara Zagora, Blvd. "Hristo Botev" 100, fl. 3, office 6
tel.: +359-42-600 586
e-mail: ramt@ram-trakia.org, www.ram-trakia.org

ДО

Г-н КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪЮЗА

Уважаеми господин Премянов,

От името на РАО "Тракия" поздравявам организаторите и
участниците в Националното тракийско поклонение, посветено
на 112-ата годишнина от разорението на тракийските българи.

Адмирации към всички Вас, които пазите историята и я
предавате на поколенията - за да се помни и да не се повтаря!

Днес свеждайки глави ние не просто си спомняме за
трагичните събития, а носим отговорността да бъдем достойни
наследници на тракийците, които изгубиха всичко - дом,
семейства, мечти, но запазили вярата си в България!

Дълбок поклон!

Проф. Иван Върляков
изп. директор на РАО "Тракия"

СЪЮЗ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ

1000 София
ул. "Стефан Караджа" № 7А
тел./факс: +359 2 987 48 96; e-mail: stdb_sofia@abv.bg

ДО
ГЕОРГИ ДИМИТРОВ
КМЕТ НА ОБЩИНА КАРНОБАТ
ДО
ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА КАРНОБАТ

УВАЖАЕМИ Г-Н ДИМИТРОВ,
УВАЖАЕМИ ЖИТЕЛИ НА ОБЩИНА КАРНОБАТ,

За мен е чест да Ви поздравя от името на Съюза на тракийските дружества в
България и многобройните ни членове с Празника на град Карнобат. В този тържествен
ден си спомняме, че всички Вие сте наследници на богата и древна история и култура,
че носите в себе си възрожденския дух и просветителския плам на поп Стойко
Владиславов, който е бил свещеник в Карнобатската енория. И не случайно именно тук
е създадено едно от първите огнища на знание по тези земи - Карнобатското читалище
„Св. Св. Кирил и Методий“. Намерилите в Карнобат и околностите топло съчувствие и
убежище многобройни тракийски бежанци след кървавите събития в първите
десетилетия на XX век приемат и съхраняват през времето тези родолюбиви традиции и
допринасят за благоденствието на града. Днес той е един от значимите стопански и
културни центрове в страната ни благодарение на Вашите общи усилия.

Бъдете здрави, обичайте града си и умножавайте неговите успехи и просперитет.

Честит празник!

С УВАЖЕНИЕ,
КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪЮЗА

ОБЩИНА
ИВАЙЛОВГРАД

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

ДО
СЪЮЗ НА ТРАКИЙСКИТЕ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ
ТРАКИЙСКИ НАУЧЕН ИНСТИТУТ
ОБЩИНА МАДЖАРОВО

УВАЖАЕМИ ОРГАНИЗАТОРИ,
УВАЖАЕМИ УЧАСТНИЦИ И ГОСТИ,

На този ден отново се прекланяме пред паметта на хилядите тракийски българи,
загинали по време на трагичните събития преди 112 години. Националното тракийско
поклонение в гр. Маджарово ни напомня, че силата на един народ е в неговата памет и в
съхраняването на историческата истина.

От името на Община Ивайловград поднасям дълбок поклон пред загиналите и признателност
към организаторите, които с последователност и родолюбие пазят светлата памет на тракийските
жертви.

Нека никога не забравяме лепата на свободата и отговорността да предаваме завета на
предците ни на идните поколения.

С уважение,

ДИАНА ОВЧАРОВА
Кмет на Община Ивайловград

ДО
КРАСИМИР ПРЕМЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪЮЗА

ПОЗДРАВИТЕЛЕН АДРЕС

Уважаеми господин Премянов,

По повод Националното тракийско поклонение,
посветено на 112-годишнината от разорението на
тракийските българи, бих искал да изразя своето уважение
и признателност към усилията на Съюза на тракийските
дружества в България за съхраняване на паметта и
духовното наследство на тракийската общност.

Благодарение на Вас, поколения българи не само
научават за съдбата на тракийците, но и черпят
въдъхновение от техния дух, борбеност и вяра.

Нека делото Ви продължава да бъде светъл пример за
родолюбие, единение и преданост към историческата
истина.

СТАНЧО СТРАВРЕВ
Кмет на Община „Тунджа“

ТРАКИЯ – Орган на Съюза на тракийските дружества в България – София 1000, ул. „Стефан Караджа“ 7А, тел.: 02/987 48 96

Абонирайте се!

Каталоген
номер

759

Издава: Върховният комитет

Редакционна колегия: Главен редактор д-р Вania ИВАНОВА, чл.-кор. на БАН проф. Васил ПРОДАНОВ,
акад. Иван ГРАНИТСКИ, Искра ЧЕРНЕВА, д-р Динко СТРАНСКИ, Хубен СТЕФАНОВ;
Тодор КОРУЕВ Дизайн: Мария БУДЕВА; e-mail: stdb_sofia@abv.bg, факс: 02/987 57 53

КОРЕСПОНДЕНТИ: Димитринка СМОЛЕВА (София) 0886 746 044; Христо ХРИСТОВ (Варна) Недка ГОСПОДИНОВА (Перник) 076/60 13 67;
Радостина ПРАМАТАРОВА (Средец); Стефан МИЛЕВ (Маджарово); Веска ЛАМБОВА (Шумен) 0877 71 85 03; Светла ЧЕРНОГОРОВА (Сливен); Донка ДИМОВА (Карнобат)
Златка МИХАЙЛОВА и Анаета ГЕОРГИЕВА (Хасково) 0894 044 420; Мария ИВАНОВА (Ямбол) Светлана ПЕЕВА и Валя ГЕОРГИЕВА (Поморие); Недка ОНОВА (Крумовград).

Изпращайте текстове не по-дълги от 4 стандартни машинописни страници (1800 знака).

БАНКОВА СМЕТКА
СТДБ (за вестника)

IBAN: BG34STSA93000001682816 BIC: STSABGSGF
Банка ДСК ЕАД, клон 1, ул. „Княз Ал. Батенберг“ – София 1000

ПРОФ. МИТРЮ НЕДЕВ ЯНКОВ НА 90 ГОДИНИ

ИЗВЕСТНИЯТ БЪЛГАРСКИ ФИЛОСОФ Е ПОТОМЪК НА ТРАКИЙСКИ БЕЖАНЦИ ОТ БЕЛОМОРСКА ТРАКИЯ

ПРОФ. ГЕОРГИ ЯНКОВ,
ЧЛЕН НА ВЪРХОВНИЯ КОМИТЕТ НА СДБ

Роден е на 26 септември 1935 г. в Ефрем, Хасковска област. Завършва прогимназия в родното си село и гимназия в гр. Харманли през 1955 г. с отличен успех. Следва специалност „Философия“ в СУ „Кл. Охридски“ от 1958 до 1963 година, а след това редовна аспирантура (докторантура) по философия.

След защитата на докторската дисертация работи последователно като преподавател в Полицейската академия (от 1966 до 1970 година – на пълен, а от 1970 до 1990 г. – на половин щат), научен сътрудник във Философския институт на БАН (от 1970 до 1974 г.) и ст.н.с. и завеждащ секция „Философски и социологически теории“ в ИССТ при Президиума на БАН (от 1974 до 1992 г.). От политическото закриване на института през пролетта на 1992 г. (от първото правителство на СДС) до 1996 г. е безработен. От 1996 г. е редовен професор в Славянския университет до 1999 г., когато е закрит по политически мотиви от второто правителство на СДС.

По-късно, до 2008 година чете лекции по философия, политология и основи на управлението като хоноруван професор във факултети и филиали на УНСС, Великотърновския университет и Свободния варненски университет „Черноризец Храбър“.

Научните му интереси са в областта на теорията на познанието, философията и методологията на научното познание; по-специално на кибернетиката, моделирането, информацията и управлението; на диалектиката като метод на познание и социалната критика; на съвременните философско-социологически и политически теории и др.

Защитава дисертации съответно по темите: „Материя и информация“ и „Материя, информация и отражение“, и получава научните степени малък и голям доктор. Дипломата за „доктор на философските науки“ получава през 1979 година, а две години по-късно (през 1981 година) му е присвоено от Висшата атестационна комисия научното звание „професор“.

Публикува над 200 научни труда, в това число 15 книги, стотици студии и статии в научни издания у нас и в чужбина, на български, руски, немски, английски, френски, арабски, китайски, полски, чешки.

Последователно излизат от печат неговите монографии: „Социално управление. Философско-гносеологически анализ“, С., 1972 (в съавторство с Г. Гигринов); „Моделиране и отражение“, С., 1973; „Актуални проблеми на марксистко-ленинската теория на познанието. Предметно-теоретическо и метатеоретическо равнище“, С., 1974; „Материя и информация“, С., 1976; „Информацията против материализма“ (на немски език в съавторство с П. Франц), Берлин, 1977;

„Познавателният цикъл. Същност и структура“, С., 1981; „Материя и информация (допълнено руско издание)“, Москва, 1979; „Конструктивна критика и рационално управление“, 1983 (доработено руско издание, Москва, 1987); „Материя, информация и отражение“, БАН, 1984; „Диалектика, революция и социализъм“, С., 1987; „Материалистическата диалектика против ирационализма“, С., 1989; „Основни направления на съвременната буржоазна философия“ (в съавторство с М. Николов), С., 1989 и др. В резултат на многогодишни научни изследвания с международно участие (и международни научни форуми) под негово ръководство и редакция излиза поредицата „Методология и критика“ в пет тома, от 1977 до 1981 г.

В последните му две книги на критичен безпогрешен анализ са подложени генезисът и характерните черти на прехода след 1989 г. в България: „Българският преход от социализъм към капитализъм“ (2015) и „Демокрация или „демагогска олигархия“ (2019).

Негови статии са публикувани в авторитетни чужди академични списания по философия: „Вопросы философии“, „Философски часопис“, берлинското „Списание за философски изследвания“ и др. Дълги години е член на редколегиите и постоянен автор на българските академични списания: „Философска мисъл“, „Съвременни социални теории“ и др. Негови трудове и идеи са често цитирани не само в наши, но и в чужди научни публикации (Русия, ФРГ, Австрия, Чехия, Полша и др.).

Книгите на проф. Митрю Янков получават високо международно признание.

Проф. Аркадий Урсул в предговора към руското издание на „Материя и информация“ (Москва, 1979 г.) определя Митрю Янков като „известен български философ“, а неговата книга „повдига важни мироведни и методологични проблеми на „границата“ на философското и частно-научното знание... На основата на теорията на информацията и кибернетиката авторът предлага на читателя интересно философско изследване на актуални проблеми на съвременната наука...“.

Проф. Игор Нарский в предговора към руското издание на „Конструктивна критика и рационално управление“ (Москва, 1987 г.) също определя Митрю Янков като „известен български философ“. Проф. Нарский посочва заслугата на проф. Митрю Янков, че като завеждащ сектор „Съвременни философски и социологически теории“ към ИССТ при Президиума на БАН и като автор на редица разработки по проблемите на критиката е „организирил подготовката и публикацията на петтомната серия на колективния международен труд под общото название „Методология и критика“ (1977–1986)“.

Удивителен е този интелектуален скок от едно бедно сел-

ско момче (останало при това без баща на 13 години) до големите висоти на философското и научно познание.

Специализира многократно в известни чуждестранни университети, академии и институти: Москва, Ленинград, Берлин, Мюнхен, Франкфурт на Майн и др.

Участва с научни доклади и съобщения в редица световни конгреси по философия (Виена, 1968 г.; Дюселдорф, 1978 г. и др.), методология и логика на научното познание (Залцбург, Австрия и Москва през 80-те години на XX век), политология (Москва, 1987 г.), социология (Варна, 1971 г.), в Хегелови конгреси (Берлин, Виена, Париж, в края на 70-те и първата половина на 80-те години на XX век), както и в много регионални и с по-ограничено международно участие научни конференции, симпозиуми, семинари (Москва, Берлин, Прага, Будапеща, Варшава, Киев и др.).

Под научното ръководство на проф. Митрю Янков защитават докторски дисертации петима млади учени. Дълги години е член на академични и специализирани научни съвети (към ИССТ, Полицейската академия, Военната академия и др.). Пише десетки рецензии за докторски дисертации, за хабилитацията на доценти и професори, давайки по този начин принос за развитието на българската академична наука.

ПОЧИТ КЪМ НИКОЛА ИНДЖОВ

ИСКРА ЧЕРНЕВА

На 30 септември на столичната ул. „Граф Игнатиев“ № 6, пред дома, където е живял българският поет, публицист, есеист и тракиец Никола Инджов бе открита паметна плоча по повод 90-годишнината от рождението му. На тържеството присъстваха съпругата му Людмила Писарева, неговият внук – Никола Инджов, председателят на Съюза на българските писатели и член на ВК на СДБ Боян Ангелов, Снежана Тодорова – председател на Съюза на българските журналисти и член на ВК на СДБ, д-р Андже-ла Димова – поетеса и литературен критик, поетът Георги Константинов, писателката Елена Алекова – член на ВК на СДБ, Зорница и Радонова и Искра Чернева от СДБ, журналисти. Церемонията бе открита с емоционално слово от поета Георги Константинов.

Зорница Радонова и Искра Чернева поднесоха цветя в знак на признателност към големия родолюбец и тракиец.

